

# Ebers vattentorn

Text och foto:  
Eber Ohlsson



Förna tiders vattenkrävande järnvägsdrift - ånglok, krävde att dessa små mobila vattentankar då och då fylldes på med nytt vatten. För detta ändamål byggdes stationära vattenreservoarer, ofta standardiserade mindre vattentorn. Det finns dock exempel på mer särpräglade former, som vattentornet vid Dortmund Südbahn-hof. Det av de tyska statsbanorna 1927 uppförda 43 meter höga vattentornet i armerad betong, ritades av arkitekterna H Lehman och M Venner.

Förutom två betongcylindrar, med en sammanlagd reservoarvolym på 800 m<sup>3</sup> i byggnadens övre tredjedel, fylldes tornet även med kontor, övernattningsrum och badanstalt för järnvägens personal. Fasaden, där våningsplanen är markerade med horisontella putsgesimser, orienterar sig mot "Amsterdamskolans" tegelexpressionistiska formspråk. Reservoarerna, som försörjdes från det allmänna vattenledningsnätet, var i bruk till ångloksepokens svanesång i slutet av 1950-talet. Vattentornet är nu byggnadsminne.